

Cînd Dumnezeu pe David l-a muștrat
(psalmul 38)

Cînd Dumnezeu pe David l-a muștrat
Pentru abaterea și-al lui păcat,
Era așa de trist, de istovit,
Căci Domnul cu mînie l-a lovit.

Cor:

Privește la David și stai liniștit,
De cumva durerea și-n tine-a lovit,
(:Te roagă la Domnul și nu dispera,
Căci poate iertare și tu vei avea:)

O boală grea tot trupul i-a cuprins,
Și zi și noapte el stătea întins.
Pe patul de durere chinuit,
Din cauză că el a păcătuit.

Și oasele și carnea la un loc,
Tot trupul lui era băgat în foc,
Ca sufletul să-i fie mîntuit,
Din cauză că el a păcătuit.

În psalmul treizeci și opt e arătat,
Cum împăratul David s-a rugat.
Mărturisind a lui nelegiuiri
Ce l-au pătruns în gînd și în priviri.

M-au părăsit și-acei apropiați,
De patul meu ei s-au îndepărtat.
Căci rana mea miroase foarte greu,
David plîngînd striga spre Dumnezeu.

Chiar și rudeniile m-au părăsit,
Căci sînt bolnav și am îmbătrînit.
Cununa cea frumoasă a căzut,
David mărturisea al lui trecut.

Amin